

Azovete sa termin, kojto oznachava edno opredeljeno ponjatie, svyrzano s novo stypalo ot mislovnija napredyk na horata. Terminite sa vinagi strogo ednoznachni. Eto kak obobshti Juraj:

- Kosmicheskij razum, na kojto nie, chovechestvoto, sme osnovna gradivna chastica, se systoi ot vselenno bezbroj azove, demokraticno ravnopravni pomezhdu si. Vsjava civilizacija, nepriznavashta takiva otnoshenija mezhdu azovete, ne mozhe da byde vkljuchena v sistemata na vseobshtija kosmicheski razum, nezavisimo ot tova che azovete na nejnite chlenove sa vkljucheni. Tova oznachava, che nashata civilizacija e zadyrzhasto zveno v kosmicheskija razum. No ne oznachava obratnoto – che nashata civilizacija trjabva da byde unishtozhena zaradi tova. Takova shvashtane ne mozhe da otgovarja na syshtnostta na kosmicheskija razum. Pytishtata na razvitie, po koito e trygnala nashata civilizacija sa jasno dokazatelstvo za bydeshteto j vkljuchvane v kosmicheskija razum. I to kato edna cjalost, dopylvashta druga cjalost, t.e. izgrazhdashta edna harmonija s kosmicheski razmeri.

Sled vtorata mi sreshtha s Juraj veche pochti znaeh kakvo da pisha v knjigata si. Toj mi kaza, che ne iska da e biografija. Ne obichal biografichni knigi. A i ne iskashe da e točno roman. Klasicheskite romani go drazneli, a syvremennite bili kato kinoscenarii. Tezi neshta ne bjaha kaprizi na Juraj. Ne, da ne si pomislite takova neshto! Prosto nie dvamata razgovarjahme kato prijateli i imahme pravo da se otpusnem, da si kazhem svobodno mnenieto. Stignahme i do izvoda, che ako e njakakyv reportazh, shte byde mnogo banalen.

- Njama da e kniga za zabavlenija – kazah togava.
- Ne, no napishi ja po-razbiraema.

- Ne znam dokolko shte uspeja, no shte predlozha na chitatelite edin folkloren metod.

- Kakyv?

- Izbiratelnost.

Veche sym vi spomenal za tova. Stava duma za zamenjaneto na dumi i izrazi ot vas. Nali?

- O! Ta tova e chudesno! No dali shte uspeesh?

- Vsichko shte byde na doverie.

- V kraja na kraishtata, nie zatova se i borim. Trjabva i da se riskuva.

- Znachi, odobryavash takova neshto?

- Napylnno. Demokratizacijata na misleneto minava i prez trudni etapi. No pri teb тази zadacha ne e chak tolkova trudna. Horata v tvojata strana sa dorasli.

- Ima i dosta zakoraveli esnafi, snobi, konservatori.

- Ne se boj ot tjah. Te sa ot onezi skeptici, za koito ti spomenah.

- Vyv vselenata nishto ne zavisi ot tjah, no onezi drebni neshta, koito sa svyrzani s izmisljaneto na knjigata, s nejnoto razprostranenie...

- Ti si syvyrsheno prav, no nima shte se stresnesh, ako njakakva muha brymchi okolo glavata ti? Shte mahнеш s ryka, shte ja progonish, a ako e prekaleno nahalna, shte ja smazhesh. Shtom na tvoja strana e kosmicheskata istina, ti si silen.

- Vjarvam ti, Juraj.

Taka, nie pak se razdelihme.

Navyn beshe proletta.

Tja cyfteshe, nezavisimo ot vsichko.

Shtom syshtestvuva Zemjata – syshtestvuva i proletta.

Shtom syshtestvuva chovechestvoto – syshtestvuva i razumyt.

Shtom syshtestvuva Vselenata – syshtestvuvat neizbroimite istini, v podstypa kym koito se namira

chovechestvoto. To odkri pytja kym tjah, smisyla na syshtestvuvaneto si.

Da, Juraj. Ti znaesh, che vsichko, koeto ne protivorechi na kosmicheskata harmonija, ima smisyl. Takyv e i choveshkijat zhivot.

Takava e i proletta, v kojato dishame dylboko i spokojno, v kojato vjarvame samo v hubavi neshta, v kojato choveshkata ljubov pridobiva smisyl i... ti si naistina chovek, zhitel na тази Zemja, stypvash pod Slynceto, pod koeto njamalo nishto novo, no ti znaesh v sebe si, dylboko v sebe si, che ima ili pone shte ima. Neshto novo, no hubavo. Ne vojna, ne gibel, nenuzhna do absurdnost.

Kogato se sreshtnahme za pyrvi pyt, vie ne ochakvahte, che shte stignete do tuk. Mozhe bi ste si misleli syvsem drugo. Inertno ste razlistvali stranicite i ste se oteghavali. Ne iskam da kazha, che vsichki ot vas, no vse pak – chast ot vas. Oshte v samoto nachalo vi kazah, che ne me interesuva, dali shte mi povjarvate. Dali e istina tova, za koeto vi govorja – veche e vazhno. Vazhno e, zashtoto sporyt pomezhdu ni e nazrjal. Kojto i da e na stranata na Juraj, a i na moja strana, shte trjabva da se zashtitava ot ostanalite. Branete se tvrdo, vie, nashi poddryzhnici! A vie, koito reshihte da me oborite, vse pak ste bezsilni. Kato malki deca, koito razplakani zamahvat kym roditelite si, za da otmystjat za neizpylneniya im kapriz.

Drazni vi proletta li?

Imajte pred vid, che tja e po-realna ot vsichki ostanali, koito syshtestvuvat v literaturnite proizvedeniya. Eto, az ja poemam, vdishvajki. Tja ne e izmisljena. Useshtam toplanata j. Chuvstvavam aromata na cyfnalata nablizo vishna. Vizhdam horata, obzeti ot prolehtnoto nastroenie. Te sa opijaneni!

Draznjat vi moite dumi? Trudno shte gi zamenite. Njamate podhodjashti. Zahvyrlete knigata togava. Vashe pravo si e.

A ako vi dražni Juraj, nikoj ne e v systojanie da vi pomogne. Spasjavajte se! Bžagajte! Pljujte si po-skoro na petite! Izbžagajte, ako iskate, ot sebe si. Razkysvajte se vytreshno, besnejte, pravete kakvoto shtete!

Juraj, vyrhu teb shte se izlee mnogo chuzhd i bezsmislen gnjav.

Gnevyt na tezi, ot koito ne zavisi nishto vyv Vselenata!
Smeshen gnjav!

Otidete v diskoklubovete, za da izrazhodite izlishnata si energija. Napijte se i besnejte. A ne me razsmivajte. Prechite mi da pisha.

Zagine v diskotekite. Slejte se s pyrvichnoto, za da razberete kolko ste zhalki.

No dali shte go razberete?

Naistina, ne me interesuva!

Ne e i vazhno.

Vazhnite neshta gi razbrahme, nali – pomognaha ni azovete.

A na vas, na koito pomagat antiazovo dejstvashtite metali, tezhko' vi. Kolko pisateli sa se pomychili da vi popravjat! I az njama da uspeja, no vazhnoto e, podchertavam, che mnogo hora shte posledvat moja primer, a kolko oshte misljat kato men!

Mogat li da bydat unishtozheni vselenno bezbroj azove?

Opitvaha se mnogo pyti.

Naprazno.

V sveta pinochetovcite se brojat na prysti.

A nie oshte gi tyrpim!

Antiazov metale, ti shte bydesh prevyrnat v polezna energija i tvoite pochitateli, koito te bogotvorjat, shte se izparjat, shte ostanat samo njakakyv mygljav, postepenno razpryskvasht se spomen.

I chovechestvoto shte gi zabravi.

Ednata shepa hora, koito vladejat s pomoshtta na tozi
metal chast ot chovechestvoto, veche sama znae uchastta si.
I ne mozhe poveche da ni lyzhe.